

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Оодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не воевнеш милости і віри не воевнеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских святів о год. 6-й пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Андого ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соловского в пасажі Гавсман.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня заічайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Натсламі» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 15 кр. від стрічки.

Передчасні журби.

Ще др. Кербер не рішив ся скликати на осінь парламент, а вже розбирають днівники питанє, яку парламентарну більшість належало би витворити? Розбір сего питання видає ся нам на тепер зовсім злишній, а і пізійше не треба буде собі богато ломити голову над сею справою, позаяк парламентарні більшости штучно зліплювані не можуть мати ні тривкості, ні значіння.

Др. Кербер провинив ся би тяжко перед Австрією і єї конституцією, наколи би скликав в осени парламент, не упоравшись перед тим з чесько-німецьким питанням. Осінна сесія була би пустою пробою, а показалося би небавом, що парламентарна машина не рушила би з місця. Так чейже було і на весну сего року. Др. Кербер дав почин до мирових конференцій, злагодив подекуди суперечности, але не довісивши остаточно до чесько-німецького порозуміння, скликав без потреби на 8. май парламент. І не-політик міг вже тоді догадати ся, що з єї муки не буде хліба. Так було би і в осени. Чехи мусіли би знова взяти ся за обструкційну тактику, а ся обструкція могла би обняти і поза-чеські круги. Хто щиро думає з парламентаризмом в Австрії, той мусить передовсім ретельно подбати о усуненє дійсної причини чеської обструкції, той мусить крім того обезпечитись і перед легальною опозицією, яку мусить підняти невдоволені з свого політичного положеня Словінці, Хорвати, Русини, Італійці і вся громада диких послів. Ми думаємо, що др. Кербер не зважить ся на непевну пробу. Така проба була би лише на руку німецької лівіці, що в душі бажає повороту єри абсолютистичної, а перед тим старає ся перевести доказ на неактивність парламенту. Лівіця добре розу-

міє, що в парламенті панованє єї скінчило ся раз на все задля чисельної єї немочи, і що ані Поляки, ані католицькі людовіи не піддадуть ся під зеленосвятну єї програму. Лівіця спекулює лише на абсолютизм, в надії, що німецький бюрократизм двинє єї бодай хвилево. Она не хоче парламенту, бо їй — просто сказавши — теперішній status quo дуже припав до вподоби. Лівіця переперла знесенє рівноправности Чехів і знає, що всяка парламентарна сесія коштувала би єї багато, конечних уступств в користь не-німецьких народів в Австрії. Здорову на разі німецьку голову не покладе лівіця під славянське євангеліє.

Др. Кербер не потребує впрочім так нагло скликувати парламент, маючи бюджет до кінца року і §. 14. на 1901 рік. Парламент, скликаний в осени на непевне, витворив би ще більший розлад між австрійськими народами і заострив би національні антагонізми. Парламент може спокійно снати, а пробудити ся аж до виборів делегації в слідуючій році. Невдоволені австрійські народи не можуть бавити ся в парламент. А з того виходить, що др. Кербер мусить передовсім вдоволити не сатуровані народи Австрії, заким рішить ся скликати нову сесію.

Що-до складаня парламентарної більшости, то нам не хоче ся вірити в воскресенє давної правиці. Правиця не була ніколи щирою для своєї програми. Она-ж складала ся з вдоволених на всіх полях Поляків і кат. людовців і з борючих ся доперва о свої національні права народів. Така нещира правиця могла істнувати лише так довго, як довго дехто умів маскувати дійсні свої змаганя. Нині виявилось вже, що ані Поляки, ані всякі Ебенгохи та Катраїни не мали на гадці перевести рівноправність всіх австрійських народів. Рішаючі круги чеські не фантазують вже нині про відновленє некровної і нещирої покійниці, а тим менше довіре мають до

неї полудневі Славяни, Русини і Румуни. На сю тему можна би вивести дуже багато рекримінацій, опертих на фактах. Правиця сама усувала штучкою всякі змаганя до виконаня своєї програми. Она виволікала на перший план компетенцію, а втім лежала вже зла воля. Покійниці не будуть викопувати з гробу ті, для котрих она була нещирою. В будучім парламенті може зложити ся лише більшість з ситих і пересичених в національні права народів; меньшість, до котрої увійдуть покривджені австрійські народи. Се буде природна констеляція і на таку заносить ся. Все проче було би однодневницею, якою була т. зв. Tagesordnungmajorität.

Китайська загадка.

Отже виходить — жють! Жють послы в Пекіні... так бодай зі всіх усюдів телеграфують по цілім світі. Вправді ніхто тих послів не видів, як лише самі Китайці, але за те они односторонно і згідно — так пекінське правительство, як і мандарини з Лігунчангом на чолі, та китайські послы на європейських дворах — потверджують факт, що європейські послы в Пекіні живуть та навіть вже сють в дорозі до Тієнцзіну під сильною китайською єскортою.

Китайський посол в Берліні — як доносить Nordd. Allg. Zeit. — влучив дня 21. с. м. урядови заграничних справ депешу китайського цесаря до німецького цесаря. В сій телеграмі китайський цесар вказує як на одинокій спосіб поладженя теперішньої тяжкої ситуації, поміч Німеччини і просить цесаря Вільгельма о обнятє проводу над акцією, яка змогла би привести назад мирні відносини в Китаю. На се відповів секретар етану Більоф дня 24 с. м. в сїм змісті, що не може сеї депешы предложити цесареві Вільгельмови, доки не вляснить ся зовсім судьба послів та других чужинців в Пекіні, доки німецьке правительство не одержить доситьучиненя за убитє бр. Кетелера і доки не буде даною гваранция, що в Китаю запанують відносини, відповідаючі міжнародному праву і цивілізації.

20

І. Гуцков.

УРИЄЛЬ АКОСТА.

трагедия в 5. актах.

Переклав з німецького Лев Лопатинський.

(Далі).

ЧЕТВЕРТА ДІЯ.

В БІЖНИЦІ.

Низькі сїни з входами на ліво і на право. На стїнах закон єврейськими буквами. В глубині занавіс, що передляє сїни від внутра синагогі.

Перший вихід.

Сантос, Де Сільва, пізійше Слуга.

СІЛЬВА.

Нікого в тім часі ще не впускали?

САНТОС.

Він сам сидить, бо так велить закон. Коли занукав сам до синагогі, То вжеж пізнав він видко палець Божий.

СІЛЬВА.

Камінєм не метає палець Божий.

САНТОС.

Однак у гніві народу пізнав,
До чого сам признатись не хотів.
Безсильний, висьміяний та обдертий
Упав він на подвірю синагогі,
Тепер єго на самоті замкнули,
Відокремили від людий і світла,
Щоб над гріхами розмишляв в сиокою,
Заким дістане відповідь і свободу.

СІЛЬВА

Коби одержав і одно і друге!
Про слабість матери ви не казали
Єму?

САНТОС.

Брати хотїли видїтись,
Однак нещастє матери моглоб
Єго застрашити або розжалити.

СІЛЬВА.

Великодушна осторожність!

САНТОС.

Також
Юдита, та поклонниця Ваала,
Просїла ся до него...

СІЛЬВА.

Й не пустили?

Весь Амстердам говорить зі страхом
Про сей грізний упадок Вандерстрата.
О, Йохай вмів єму пізнати дати,
Що зможе сян могучої родини:
Вмотав єго в свої зрадливї сильця!
Мій шваґер вів посеред образів
І парку тиху жизнь в рожевих мріях,
Убитими стежками без журї,
Стягав проценти тільки з капіталів.
Нараз відкинений жених, як знавець
У торговли, єму підставив ланку.
В Лондоні та Венеції так роблять,
Що хитро на одного всіх зворушать.
Мій шваґер впав — Бен Йохай за Юдиту
Не хоче мстити ся, він горить любовю,
І хоче користати лиш в нагоди,
І в мирний спосіб загодитись з ними.
Чиж не пристати їй? Чиж отягатись
Від жертви задля батька? Чиж не мусить
Найтяжше перенести: нечесть зради
І любови біль — щоб сего рагувати,
Що жить не мігби без своїх достатків?
Те, що жадала від Акости для
Братів і матери, сама те для

Сей крок китайського цесаря, очевидно за порозумінням зі своїм правительством потверджує факт, що між рабским народом всьо думає по рабски. Німеччина може найбільше копала ногами все, що китайське, і ото до неї першої лізуть тепер просити о ласку, а на против на Росию, яка від давна старала ся позискати собі Китай приязнею та людяністю, нападають Китайці в Манджурії збройною рукою. New York Journal доносить з Шангаю, що 3.000 російських воєнків з Порт Артура дійшло до Нінчанг, але в дальшій поході здержало їх 10.000 Китайців, які вправді до тепер заховують ся дефензивно, але рішені за всяку ціну не пустити Росиян дальше в глук краю. Супротив сего кожної хвилі може прийти до борби. *Новое Время* оголошує телеграму з Чіфу, в якій доносить, що телеграфічне połącенє з Тіентсіном перерване, а залізниця знищена. Кораблі амурского товариства застановили особовий і товаровий рух.

Китайський посол в Лондоні одержав телеграму з Пекіну, під датою 18. с. м. в якій доносять єму, що китайське правительство віднесло побіду над Боксерами та що правильні дипломатичні зносини будуть привернені небавом. Росия-ж користаючи з позорів, що смерть послів в Пекіні показала ся змисленою, старає ся вицофати свої війська з Тіентсіну, щоби не ангажувати себе надто супротив Китайців. Так бодай пише б. посол німецький Франц в листі з Лондону до Берліна. Тимчасом над Спревою віє більший воєнний дух, а Kreuz. Ztg. предкладає, аби всіх акредитованих в Європі, Америці та Японії, китайських послів задержати також як закладників аж до хвилі, коли буде певність, що стало ся з послами держав, та що китайська революція усмирена.

З Бразилії.

Одержалисьмо сей інтересний лист з просьбою о поміщенє та чинимо се з великою охотою, полишаючи цілковито стиль і правопись оригінальну, щоби дати доказ нашим читачам, яких то інтелігентних мужиків ми тратимо через еміграцію.

Дня 31/5 Мая руского 1900.

Слава Ісусу Христу!

Чесна Редакціє!

Прошу ласкаво неогордити мою шкрабаниною, бо я яко неучений хлібороб, а ще до того маючи руку тяжку та мозолисту від сокири та мотики, той не втну якби належало. А ту хотівбим дещо дати знати нашим Братям Русинам в нашій рідній краї, якто нам тут жевеся в тій заморській Бразилії. То що ми пережили через тих чотири роки, то бодай не споминати, то певно, щосьмо відпокутовали свою лехковірність, — бодай і ворогам нашим таке несилось... Вжеж ані голод, ані різні хвороби ані застрашаюча пошесть, котра нас здесятковала, ані та пекельна спека, ані тяжка праця в тих диких лісах так нам ненадоіла, як брак Сьвященника Руского. Господь милосердний пі-

слав нам Отця Місіонара, Монаха-Василіянина, правдивого Ангела в людськім тілі, Всечеснійшого О. Сильвестра Кізіму. Як ми дякували Господу Богу що змиосердив ся над нами грішними, не зважаючи на нашу злобу, тай молилисмо Господа Бога за нашого Найдорожшого, блаженної памяти Єго Екселенції Кардинала Сильвестра Сембратовича, бо за їх старанєм ті Отец приїхали, то Вони нам їх післали.

Ті згадані О. Місіонар неутомимою працею та за ласкою Небесного потрапили нас нашів здичілих напровадити на дорогу праву. А коли еще приїхали Всечеснійший Отець Антоній Мартинюк з тогож самого закону ОО. Василіяна то здавалось, що ми Русини якби в дома, в ріднім краю. Набоженства красні, сьпів красній, Дім Божий красній, науки красні. Люди горнуться як до найліпших своїх Отців. Десь і біда не так докучає і праця лекша.

Ми Господу Богу дякували і дякуєм, встаючи-лягаючи, здавалось, що на будуче доля нам усміхаєсь. Але де то бідному Русинови до ліпшої долі? З нас бідаків вічно доля кпнт. Гнобили сотки літ наших батьків, повидирали нам опікунів, гнобили і нас, ми від того гнету утікали в сьвіт за море, думаючи що тут знайдемо свободу. Але где там! Той гнет як та мара бідних Русинів переслідує, тай аж за море та мара за нами прилізла!..

Ми тут хвилево утішені своїм щастєм, що маєм аж двох Місіонарів на свої кольонії, незважали на тоту мару. Аж сего року, то вет 1900, коли інші народи тішатся з 19. століття, ми тут бідні Русини мусимо плакати, тай маєм чого!!! Бо мара показала нам свої страшні пазури. Ми тут від нового року зоостерігали, що наші ОО. Місіони якомсь посумніли тай чогось гризутся. Люди різно здогадувались, то говорили, що тут має бути тепер Ksądz польський ва наші кольонії, що наші Сьвященники рускі виїхати мают і тим то подібні річи. Но ми сьміяли ся з того та казалисьмо: Геге! брасіа, то не Галичина, де поляки крутять Русином, як шведь шкірою, — а то ту Бразилія! таж бо тут на наші кольонії ані десятої часті нема поляків, бо нас тут в Прудентополіс понад три тисячи фамілій руских, а поляків заледво сто фамілій. Недавно тому брасіа ропає, хто жив єуне до місточка Прудентополіс. Я питаю: а що то там нині такого що ви поляки так єунете до міста. А! повідає мині, бо дзіśaj przujudzi наш Proberszcz! По мині аж мороз пішов. Ов!! думаю, може то і правда, що люди говорили? Я цікавий та собі до міста, аби дещо розвідатись. І дійсно, виджу заїжджає повіз шестома кіньми при оглушаючих фаврверках та окликах, пієч жує ksądz proborszcz! вилазит з повозу молбдий, польський Ksiądz і осьвітчаєсь, що єго Епископ призначив на Proberszcza. Czy go przujmują? Chcemy! chcemy! swego Proborezcza! Precz z ruskimi ksężmi, precz z szyzmatykami, piech жує polski lud w Paragie! Агі! думаю собі, то ти накорінок невдячний, за то, що наші Отці Місіони правили їм набоженства, говорили науки по польски, робили їм параду на польські сьвята, —

тепер мают дяку! Мене за серце стиснуло, я аж заплакав. На другий день була неділя, тож я з цікавості вліз межі поляки, думаю послушаю науки.

От і зачав говорити нібито, аби не називали Русинів шизматиками, бо oni są katolicy, tylko innego obżatku, a obżadek to tak jak surdut і казав my wszyscy брасіа, що в Риму приїшло таке розпорядженє, що в Бразилії має бути тільки обряд латинський, що всі Русини мають поволі перейти на обряд латинський і то говорив, що Рим наказав, если мішане małżeństwo то тільки polskij Ksądz має право давати шлюби, а діти з такого małżeństwa обого пола має право крестити тільки Ksądz polski на латинське і так далі, бо чоловік не годен всего спамятати. Всечесні Отці духовні і почтені Братя Русини поратуйте нас та наш сьвятій обряд, чи то бідному Русинови вже не вільно буде Бога хвалит своєю рідною мовою, котрою прадіди наші вже тисяч літ Бога хвалили?

Чи латинники милійні діти як ми Русини? Чи Русини гіршими католиками, як латинники, що нас відпихають від себе? Чи ми бідні Русини не маєм за собою жадного права, аби нам не видирали що нам найсьвятійшого і найдорозшого? Чей здибле ся чуле серце руске на нашу розпуку та ставит ся там, де потреба за нашу кривду? Чи ми чим провинились, що наші Рускі Владики відпихають від себе а за нами не вставляют ся. Миж бо всі належимо до трох руских Владик а вжеж головно до Львівського Митрополита Галицького, чи за то нас відпихають, що ми покинули свій рідний край? Тут не ціла наша вина. Ми тут так само любимо свій сьвятій обряд над жите, скорше дамо си очи видерти, як свій сьвятій обряд і свою рідню мову... Сотки літ видирали нам наш сьвятій обряд а не здалось! думаю що й тепер даремно будут силоватись!

Благаєм Вас Преосьвященні Владики, возьміть нас в свою отцівську опіку.

Благаєм Вас чесне духовенство вставте ся за нами, щоби нас не переслідували ті, від котрих ми переслідованя не надіялись а тільки любови. Благаєм Вас більше як 60.000 Русинів параньских: чи позволите аби ті душі пропали?

Єще благаєм, дайте нам Сьвященників, не дайте поневіряти нашого сьвятого обряда, як тепер поневіряють польські Ksądy. Тільки кольонії руских гине без оіки духовной. Церкви кожда має, то й остатним кавалком хліба поділит ся з своїм Сьвященником. Просимо чесна Редакціє, помістїт то в своєї часописи за наше переслідованє. Латинські Сьвященники вмавляють в Бразиліянів, що ми Русини шизматики, аби нами гордили і від нас утікали і з великим успіхом провадять тоє своє негідне діло. Працюю і засилаю щире руске поздоровленє

Слава Ісусу Христу,

Пилип Шульган

Кольонія Oliveira почта Прудентополіс 4/6 1900.

Чудні заручини.

Заручини короля Александра сербского заінтересували цілий сьвіт! Такого мезаліяну вже давно не було між коронованими головами. Король ще молодий і пристойний мущина літ 29, однак не мав щастя до женитьби. Котив він вже нераз гарбуза з німецьких княжих дворів завдяки інтригам свого вітця Міляна та матери Наталії, їх нещасливому пожитю, яке і на Сербію принесло різні нещастя. Але мимо сего, щоби молодий король женить ся з вдовицею по інжинєрі — сего не можуть поняти ні ті, що знають обоіх заручених, ні ті, що їх цілком не знають!

Що дотичить нареченої короля, то доносять, що Драга Машина є вже зовсім ветхою «машиною», та не повинна бути вже такою «дорогою», щоби на неї аж накладати королівский дядем. Драга має, кажуть, не 39 а 42 роки, а єї син вже 17-літний молодець. Єї муж, державний інжинєр помер перед 6 роками дуже загадочним способом, що до тепер не вияснено достаточно. По єго смерти вступила Драга на королівский двір як дама двору королевої Наталії. Се викликало свого часу велике вражінє в Білгороді, звідки до сеї чести приїшла Драга, та ще після дивної події наглої смерти свого чоловіка. Родина Машинової походить з Чехів;

Вітця вчинити мусить: відкликати!
І все те затаїли перед ним?

САНТОС.

В часі покути зносини зі сьвітом,
Листовні навіть, строго зборонені.
Слуга приносить лист.

СЛУГА.

Письмо се до Акости Уриєля.

САНТОС.

Ви знаєте, що він не може принимати.?

СЛУГА.

Брат Уриєля, Рубен, се привіє
І просить дуже, щоб сей лист віддати.

САНТОС.

Возьміть сей лист назад, не вільно вістки
Зі сьвіта допускати, де покута
Приготовляє ся до покаяня.

СЛІВА.

Деж се написано: Не допускати,
Щоб тихий стон до него долетів?
Не може знати Уриєль про долю
Юдити і Манаси Вандеретрата?
Ви-ж знаєте, до відклику рішив ся

Як син, як наречений. А причини
Змінились, з за котрих упокорив ся!
Що любка хоче висказати в розпуці,
Що материнське серце перед смертю
Переказати хоче синові, —
Нечесно вам скривати перед ним.

САНТОС.

Вже йде старець Акіба, ось дивить:
Десять літ строго сповнюване
Закона так держить єго! Акоста
Одержить формуляр з рук рабіна
Та буде відкликати. Віддалить ся
Тимчасом до сьвятині межі вірних. —
За дві години він вже буде ваш.

СЛІВА.

Я йду, та лиш ласкаво поведіть ся
З покутуючим, хоть би тільки з дяки,
Що муж науки відкликом своїм
Й прилюдною покутою підносить
Значінє синагогі і рабівів, —
Желаю вам, щоб гаразд скінчили,
Єго понизеєм себе не понизили.

(Далі буде).

она сама родила ся вже в Сербії. Крім сербської бесіди говорять по німецьки та по французьки.

В Сербії повстало велике зворушене против сих заручин. Не тому, що се особа з люду, бо сербське право звичаєве ані що-до женитби, ані що-до потомства не накидає жадних ограничень своєму королеви, але тому, що вибір Александра упав як-раз на Драгу, ані віком, ані своєю минушиною не відповідну на те, щоб заїла на королівським престолі. Після димісії Міляна жаден з генералів не хоче прийняти становишка головного команданта. Так само і зложене нового кабінету натрафляє на великі труднощі, і мимо поголосок, король Александер ще до тепер не найшов особи, що підняла би ся сеї місї. Фактично Сербія вже від чотирох днів не має правительства.

НОВИНКИ

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Собор св. Гавриїла; рим.-кат. Аніи М. Пр. Б.—В п'ятницю: гр.-кат. Акіли ап.; рим.-кат. Наталії панни.

— **Родимці!** З новим роком шкільним отворюємо в Станиславів Бурсу для убогої рускої молодіжки шкільної. Однак на се, що правда, маємо дуже скупі средства і, колиб не сподівана поміч зі сторони патріотичної суспільности, ми не брались би за се діло. Тому пригадуємо ся Вам, жертволюбиві Родимці, щоби Ви прийшли нам у поміч не лишень жертвами грошевицими, але і датками в натурі, котрі з вдячністю приймемо. Просимо також о поміч моральну, а то в сей спосіб, щоби Вив. ОО. Духовні і ПП. Учителі приєднували для нашого товариства як найбільше членів і лише спосібних хлопців нам припоручали до прийняття в бурсу. Нашим стремлінням є, щоби навіть безплатно приймати до бурси спосібних учеників, і через се власне відкликуємо ся до жертволюбивости Вив. Родимців. — *Виділ філії рус. Тов. педагог. в Станиславіві.*

— **Кошикарська школа краєва в Стриганцях.** В неділю 29. липня о годині 5. пополудни, відбуде ся торжественне закінчене шкільного року в краєвій школі кошикарській в Стриганцях, товмацького повіта.

— **Для навіщених повенню** в повітах: станицлавівським, стрийським і калуцьким гр. Станислав Бадені, краєвий маршалок, жертвував з власних фондів 3.000 корон, по 1000 корон для кожного повіта. Заряджене прийшло телеграфічно з Еле Бев, де гр. Бадені тепер пробував, до краєвого Банку, а сей безпробовно виплатив згаданим повенням поручені квоти.

— **В Бурштині** завязав ся комітет для несення помочи жителям Мартинова. Предсідательскою комітету вибрано княжну Ядвігу Яблоновску.

— **Епілог страйку в Борщівщині.** Державна прокуратура доручила 15 селянам з Кривча, а сімом з Ніври акт обжалованя о злочин публичного насильства. Сею злочину обжаловані мали допустити ся погрозою побитя і забитя, та викликаним через се страхом, приволокти двірських робітників до покинення роботи. Подібні акти обжалованя мають виготовити ся також для стайкуючих в Павівцях, Михалкові, Вільхівці і Бабинцях. Розправи відбудуть ся перед карним трибуналом в Тернополі.

— **З'їзд польських природників і лікарів в Кракові.** В поведілок рано вели ся наради в поодиноких секціях. Пополудни відбуло ся друге засідане з'їзду, на котрім промовляли: проф. Йордан, інженер Турський і протомедик Мерунович. Всі бесідники звертали головно увагу на фізичне виховане дітей та поручали науку гімнастици. Опісля проф. Цибульський виголосив свій реферат п. з.: «Теперішній стан науки про фізичне виховане».

Ві второк рано відбуло ся засідане всіх секцій з'їзду в справі борби проти туберкуліз. Проф. Цибульський вітворив наради промовою, в якій вказав на стараня всіх властей, державних і краєвих, щоби зарадити сій недугі. Опісля забирали голос Др. Соколовський, Глюзінський і Стахевич і інші, а др. Мерунович представив статистичні дані що-до розширення сеї недуги в Галичині, а головно у Львові і Кракові та предложив відповідні внесеня.

Пополудни того самого дня відбуло ся послідне засідане з'їзду, на котрім виголошено кілька рефератів, вибрано Львів як місце найблизшого з'їзду, почім др. Дунїя представив ухвали секцій, а проф. Костанецкий замкнув з'їзд довшою промовою, подякувавши зібраним за труди, які понесли, прибуваючи до Кракова з далеких сторін.

— **Школа лісового господарства у Львові** вичує самостійних господарів лісних теоретично і практично. Укінчені слухачі мають право до одніорічної служби військової, також можуть здавати державний іспит на самостійних господарів лісних. Наука триває 3 роки від 1. жовтня до кінця липня. Удержане ученика коштів місячно

пересічно 50 корон, вписове виносить 4 корони, а оплата шкільна піврічно 10 кор. Здібним і пильним, а незможним ученикам уділяє ся вже по першій курей стипендії до 400 корон річно. Услівя прийняті суть: укінчений 17 рік життя, свідощтво здоровля, рік практики лісної, укінчена з добрим поступом що найменше 4 кл. гімна., або реальна і іспит вступний. Кандидати з укінченою 6 класою шкіль середних не здають вступного іспиту. Кандидати з іспитом зрілости середньої школи вступають просто на 2 рік. Поданя о прийняте треба вносити до дирекції найдалше до 20. вересня. Малолітні мусять долучити ще й удостовірений дозвіл вітця чи опікуна. Близших пояснень уділяє на жадане Дирекція школи лісової у Львові ул. Зиблицевича ч. 28.

— **Іспит зрілости** в ц. к. семинарії учительській в Самборі відбув ся в днях від 26. червня до 10. липня с. р. під проводом совітника шкільного п. Матієва. До іспиту приступило 39 учеників публичних, 7 екстерністів і 10 екстерністок. Іспит здали: Белянський Кароль, Бобовський Іван, Дутко Мирон, Дубай Михайло (з відзо.), Карпинал Іван, Грицак Юліян, Іваницький Василь, Мазурек Ігнатій, Карванський Александер, Ласовський Созонт, Крупа Володимир, Кульчицький Теодор, Мигодик Віктор (з відзн.), Недільський Григорій, Олевич Іван (з відзн.), Перчинський Казимир, Петрушка Володислав, Скородинський Михайло, Слущинський Артур, Стояловський Володимир, Троян Володислав, Вальчик Іван, Зьомек Михайло, Зизевич Франц (з відзн.); 11 ученикам дозволено поправити іспит по феріях, і репробовано, а 1 відступив від іспиту по причині недуги; з екстерністів 3 дозволено поправити іспит по 3 місяцях, 2 репробовано, а 3 відступило від іспиту. З екстерністок здали іспит: Фіхманівна Марія, Гловінська Марія, Ільницька Наталія, Мілерівна Олена, Перуцка Вікторія, Шпангаверівна Ванда; 3 екстерністкам дозволено поправити іспит по феріях, а одну репробовано.

— **3 моравського суду.** Перед присяглими судьями в Новім Ічні (на Моравії) відбувала ся перед кількома днями розправа о убійство. Як обжалована ставала якась селянка, котра не розуміла по німецьки ні одного слова, в наслідок чого розправу ведено по чеськи. Предсідателем був президент окружного суду, радник двору Краяч, котрий по чеськи розумів ледвичи не тільки, що обжалована по німецьки. Прикликано отже заприсяженого товмача, щоби ратувати ситуацію, а по часті самі присягли судії завдавали обжалованій питання, виручаючи сям способом президента. Розправа була досить інтересна, то і сально наповнила публіка по береги. Можна собі отже представити, яке пригнобляюче вражінє мусяло викликати на ню незнане чеської мови у місцевого представителя справедливости. Сей один примір Ярчо ілюструє язикові відносини на Моравії, де Чехи становлять $\frac{3}{4}$ загалу населеня, і де, як то признав один з німецьких проводирів Дельверт, є 90% урядників німецької народности, так судових, як політичних і скарбових. Президентом вишеного суду краєвого в Берні є Німець, віцепрезидентом також Німець; президентами всіх п'ятих окружних судів є самі Німці. З між судових урядників на Мораві і Шлеску в VI. ранзі є крім 6 Німців лише 3 Славян; в VII. ранзі 109 Німців, 54 Чехів і 2 Поляків і т. д.

— **Осторожно з бензиною.** В Варшаві при ул. Зеленої, в мешканю Гершля Кравсмана, лучила ся оноді пригода, що могла покінчити ся великою катастрофою. Кравсман разом з женою хотів запалити бензинову машинку. Нараз бензина експлодувала і в одній хвили заняла ся на обох одіж. Кравсман потерпів тяжке попаранє грудий, плечий, черева і рук, а его жені попарило ціле тіло.

— **Фальшива вість.** Тульонська часопись «Petit Vos» помістила оноді вість, що російський цар Александер II нагло помер. Вість про смерть найлучшого союзника Франції з'електризувала ціле місто. Підпрефект, Рулянд, казав висісти на ратуши чорну хоругву, суд перервав своє урядоване, російський консулят стратив голову, бо не мав ще урядового подтвердження смерти царя. На щастє в тульонській пристани находив ся царський яхт «Штадар», а его капітан Римський-Корсаков заперечив поголоску про смерть царя, бо як-раз перед кількома годинами одержав телеграму з Петербурга, а в ній не було згадки про яке-небудь нещастє в царській родині.

— **Причина уневажнення засуду.** Перед кількома днями суд присяглих в Яссах засудив кілька осіб за кроваву біятику на кілька-місячну в'язницю. Засуджені рекурсували до апеляційного трибуналу в Букарешті, а сей уневажнив вирок, мотивуючи тим, що один зі судіїв присяглих не мав правої руки і присягав в сей спосіб, що ліву руку положив на груди.

— **В обороні вітчизни (1).** Якийсь агліський вояк, ранений в бітві з Боерами, по довшій лічченю в шпитали в Вінбургу, мав вже опустити шпиталь, щоби дальше бороти ся за свою вітчизну. Та якось жалко ему було брати знова

карабін в руки. Взяв ся отже на спосіб. Коли прийшов до него лікар і дав ему тепломір, щоби вложив в уста для сконстатованя стану горячкы, вояк скористав з хвилі, коли лікар відвернувся і замість в уста вложив тепломір в горячий чай, що стояв коло ліжка. Лікар поглянув на поданий ему тепломір і здивував ся, що недужий після лікарського припису повинен був давно розпрацати ся з сям сьїтом. Тепломір показував звиш 60° С. Проворний вояк лишив ся в шпитали.

— **Переписка: Др. Йос. Парт. в Грацу.** Чи Bismarkgasse, чи -platz, нам є Wurst. На 140/00 покликуєте ся фальшиво; чи не за горячо Вам? Au' Spritzer!!!

— **Конкурс** що-до прийманя учениць до жіночого інституту Руского товариства педагогічного у Львові. До інституту приймати ся будуть діти членів Руского товариства педагогічного. До поданя долучити треба: 1) метрику хрещеня; 2) свідощтво шкільне з послідного курсу; 3) декларацию що-до місячної оплати, котра виносить 40 кор. 4) 2 корони на видатки кореспонденційні; 5) хто не є членом тов. — 2 кор. на вписове і вкладку; 6) 6 корон річно за зужите меблів. Інститут посилав дівчата до школи і дав своїм вихованцям: 1) мешканє, харч, опал, світло, послугу і пранє за місячною доплатою 1 кор.; 2) доставляє їм — о скілько на се дозволять фонди — книжок і приборів шкільних; 3) упрляє їх вихованєм, старає ся о добре домашнє і товариске веденє; 4) улекшує науку шкільну і наглядає єї під опікою домашних учительок; 5) доставляє їм нагоду придбати иньші відомости теоретичні і практичні. Учениці мають привезти з собою слідуючу гардеробу: сорочок 6, кафтаніків білих 6, панчіх 6 пар, майток 6, простирал 6, пошевок 3, ручників 6, хусток до носа 12, фаргусків 6, спідничок білих 6, гальок 2, черевки 2 пари, одіж верхню зимову і літню, сінник 190 см. довгий а 90 см. широкий, ковдру, коцик і подушку. (Пожадані були-б сукочки сива (попел.) і гранатова). Кожда штука біла має бути назначена початковими буквами імени і назвискими учениці. Потрібний є сине біла. За науку нових язиків не платить ся нічого, за науку на фортеп'яні і цитрі по 10 корон місячно, а за науку танців по 12 корон річно (з коломишкою по 16 корон). Також приймає ся дівчата на короткий час на науку краєвства і танців.

Поданя треба надсилати найдалше до 10. н. ст. серпня 1900 р. на руки директорки економ. Вп. Герміни Шухевичевої, ул. Собіцини ч. 7. у Львові.

Телеграми.

Відень, 24. липня. Король Мілян перебував тут, про его виїзд до Сербії не чути нічого.

Відень, 24. липня. Тутешна біржа відмовила нотованя паперів кредитового банку в Коліні тому, що они друковані лише по чеськи.

Петербург, 24. липня. Перський шах виїхав звідси до Парижа на виставу.

Новий Йорк, 25. липня. Бюро Райтера доносить після вістки з Вашингтону, що вимарш союзних війск на Пекін має розпочати ся дня 30. с. м.

Рим, 26. липня. «Popolo Romano» пише, що коли вістка про се, що європейські послы в Пекіні живуть, потвердить ся, то тоді відпаде дальша причина до воєнних кроків зі сторони союзних держав. Другі дневники твердять противно, що тоді була би найвідповіднійша хвиля, щоби розпочати акцію.

Лондон, 25. липня. Як «Times» доносить, російський міністер війни Куропаткин має стати головним командантом російських війск у східній Азії, а в сям случаю став би він також командантом союзних війск в Китаю.

Лондон, 25. липня. З Преторії доносять під вчерашною датою, що жінка Крігера і 500 иньших жінок покинули Преторію та удали ся в гліб Трансвалю.

Капштат, 25. липня. Полковник Бульок доносить з Гоннінгспрет під днем 22. с. м. Вчерашної ночі з'явив ся відділ Боєрів на шляху зелізничої лінії, на полудневій стороні Дерфонтену. Боєри машерують в сторону, де Реностер сходить ся з рікою Валь, а там Дебей наміряє скоцентрувати європейські сили.

До милосерних сердець відзиваємо ся в справі убогої жінки, жени зложеного слабостю б. учителя народного Людвика Свєшка, яка не має ані достаточних средств, ані спромоги заробкованя, щоби удержати себе і хорого мужа, якого опікою она обтяжена. Ласкаві жертви наша редакція передасть тижнево просячий.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6-10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6-25	до Лавочного (Мункача, Пешту)				
6-20	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6-30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний				
6-46	з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк	6-43	до Станиславова, П. двисокого, Потутор				
7-45	з Янова	6-35	до Станиславова, П. двисокого, Потутор				
7-40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8-30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа				
8-00	на дв. головний	2-55	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)				
8-05	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	9-01	до Янова				
8-15	з Сокала, Рави рускої	9-15	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.				
1-35	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9-25	до Чернівців, Станиславова				
8-50	з Бослава і Любачова	10-20	до Сокала, Белця, Рави рускої і Любачова				
11-45	зі Станиславова (Керемезе, Потутор)	1-25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята				
12-55	з Янова	2-15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята				
1-15	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	3-05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.				
3-14	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	3-15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.				
2-20	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3-26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.				
2-35	на дв. голов.	3-30	до Ряшева, Хирова, Любачова				
5-40	з Кракова						
5-45	з Чернівців, Іцкан						
1-45	з Сокала, Белця і Любачова						
6-00							

Ніч		Ніч	
7-24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	6-10	до Станиславова
8-28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6-13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно
8-50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.	12-40	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
9-23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.	6-50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
8-40		7-10	до Тернополя дворець головний
2-31		7-33	дворець Підзамче
12-20		7-25	до Сокала і Рави рускої
		7-48	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)
		9-12	до Янова від 1. мая до 15. вересня
		2-51	до Чернівців і Іцкан
		10-40	до Кракова, Відня, Варшави
		10-50	до Підволочиск, Бродів дв. голов.
		11-00	до Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.
		11-25	з Підволочиск на дворець Підзамче
		4-15	на дворець головний
		4-45	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
			до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.

ЗМІТКА: Години нічна чикаєть ся від 6 години есечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскій рівнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє поясень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзда.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переховання папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а в річю, депозитар дістає в сталевій касі ванцирній сховок до виключного ужатку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдодатливіший зарядженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одипоке руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Виреосв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариатам** всіх трех єпархій, обезпечає будинки, уряджене домашнє, скот, господарскі знаряди, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вписовть:

Фонд резервовий	245.814 кор.	2 сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	—	
„ спеціальна	1.084	80	
Фонд основний	72.000	—	
„ емеїтальний	18.166	60	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень корітні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вносили виплачені шкоди 1,669.565 кор. 38 сот. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломні, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Тербовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускїм язичі. Зголошена о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Дністра», приймає ся. «Дністеръ» виплатив агентам по конєць 1899 р. провізій 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»)

Інформації і посередництво до заключеня **ОБЕЗПЕЧЕНЬ ЖИТЕВИХ** в тайкористнійших комбінациях.

Позички для членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. «Дністеръ» на 5/10, 1-10, додатку на кошті вкл.

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім «Просьвіти»).

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першїм місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Святиєники, не посїдаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити єще полісу житєву; обезпечитись можна через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких мжливих комбінаций.

Згаданє Товариство приймає вклади до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

Уділ членскій вносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністеръ».

Артистичне заведенє ритовниче малярства шильдів, відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч антики Вл. Миколяша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди лянї з ріжних металів, таблиці нагробні і назви улиць, числа на дом і.

Гравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви, монєграми, герби і ґузики до урржи та ліберії. Марки печаткові, блячки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплї на датум. Обцяги до ильсѳмб, шабьони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни!

Цінники даром і франко.

Всілякі
КУПОНИ
вильсовані
цінні папери
виплачує без потрученя провізій або коштів
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.